

*Ut silvæ foliis pronos mutantur in annos,
Prima cadunt; ita verborum vetus interit ætas,
Et juvenum ritu florent modò nata, vigentque.
Debemur morti nos nostraque.*

Et paulò pòst,

———— *Mortalia facta peribunt;
Nedum sermonum stet bonos, & gratia vivax.
Multa renascentur, quæ jam cecidere, cadentque,
Quæ nunc sunt in honore, vocabula, si volet usus,
Quem penes arbitrium est, & jus, & norma loquendi.*

Qui utitur sermone tam priscò, ut non nobiscum, sed cum nostrò atavò aut tritavò, vel adeò novò, ut cum posteris nostris loqui videatur, quid aliud agit, quàm ut à coætaneis non intelligatur. Illud etiam agnovit Quintilianus Instit. Orator. lib. 8. cap. 2. his verbis. *Obscuritas fit etiam verbis ab usu remotis: ut si commentarios quis Pontificum, & vetustissima fœdera, & exoletos scrutatus auctores, id ipsum petat ex eis, ut quæ inde contraxerit, non intelligantur.* Hoc verò Vossius. Instit. Orator. lib. 4. c. 1. sect. 8. *Novata perspicuitati repugnant. Vix enim fieri potest, ut nota sint omnibus, quæ à dicente primum gignuntur. Eiusdem ferè monetæ sunt voces novæ.* Hujusmodi Augusti temporibus obsoletæ voces & phrasæ apud Latinos fuere, *mis pro mei; sam pro eam; nenum, nenu, vel neno pro non; topper pro citò; perbitare pro perire; bovinari pro tergiversari; daptilia comisse pro comedisse opipara; apludam edere & floccos bibere pro furfure vesci & fœcem biberè,* de quò disputat Agellius lib. 11. cap. 7. *Novæ autem favor, urbanus, reatus, munerarius, piratica, & alia, de quibus vide Quintilian. lib. 8. Instit. cap. 3. irritare, pro irritum reddere, Leg. 2. Codic. de Feriis. Quod contra hoc factum fuerit, omnibus modis irritatur; & absentare pro absentem facere.* Claud. 3. de raptu Proserp.

———— *Patriis simul absentaverit astris.*

12. *Barbara vox & phrasis est, quæ, ex peregrinâ linguâ petita, in vernaculam introducitur, & præter consuetudinem probatorum Scriptorum usurpatur.* Harum autem duplex est genus; aliæ enim nec usu, nec ortu sunt vernaculæ; aliæ verò ortu quidem, non tamen usu sunt tales. Quæ usu non ortu vernaculæ sunt, pro varietate linguarum, unde oriuntur, variæ sunt, quamobrem Barbaries est vel Hebraismus, vel Græcismus, vel Latinismus, &c. Exempla vocum barbararum ac peregrinarum, omnis generis atque undique petitarum, in Latinâ linguâ videri possunt apud Vossium Lib. de Vit. Sermon. & Glossemat. Latino-barbar. In novò Testamentò occurrunt præter alios Latinismi & præcipuè Hebraismi. Latinismi sunt, *Ἀσσάριον, κήισος, καντύριος, κροσθία, δηνάριον, λεγεών, λέκσιον, τίτλος, & δὸς ἐργασίαν, i. e. da operam,* Luc. 12.